

# Prolog vid Stockholms nations spektakel den 10 nov. 1874.

Fahlstedt, Eugène,

*81 Cxa2 Uppsala Br.*



National Library  
of Sweden

1876

FAHLSTEDT, S.

Vit. Lw.  
Univ. Upl.  
(P. 21)  
o

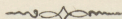
Ex. A.

PROLOG

vid

STOCKHOLMS NATIONSSPEKTAKEL

den 10 November 1874.



Ex. B på Svandran.



af Eugene Fahlstedt



Gode herrar, ädle gäster,  
Som med lofvärdt vänskapsnit  
Mangrant er förfogat hit,  
Der med skämt och löjets fester  
Man vill göra all sin flit  
Att er qväll afdagataga --  
Väl I ären att beklaga.  
Omisstänksamt hit I skyndat,  
Packat hop er i vår sal  
På parketten, skröplig, skral --  
Men hvad hafven I försyndat,  
Till att lida *sådant* qval?  
Här ha'n I nu snart en timma  
Hört aktörer gå och stimma  
Bak' ridåns mysterium,  
Men den har ej lyfts en tum  
Att bebåda hoppets strimma  
För ett plågadt publikum!  
Punschen i det inre rum  
Blott till nödortft oron svalkat  
Och sekunderna ha halkat  
Sköldpaddsligt i tidens haf.  
Atmosseren, dödligt qvaf,

Tyngt med skeppundsvigt på hågen,  
Och som för att hålla rågen  
På er väntans malörtsdryck,  
Har ett bistert ödes nyck  
Med en utsökt diabolisk  
Elakhet så tillstållt, att  
En kinesisk, ja mongolisk  
Folkrikhet här gränser satt  
För hvar individs åstundan  
Att i frid få rädda undan  
Sin person från tramp och trångmål.  
Ja, vi låtit oss berätta  
Att när med en ed, ett bångmål  
Någon velat sinnet lätta,  
Har han ej haft plats till detta!

Trött vid sådant klammeri  
Hastar nu er fantasi  
Emot scenens glans begärligt.  
Och hvad sedan? Tillstånd ärligt,  
Icke mycket vänten I!  
Saken gammal är. I veten  
Förut hela herrligheten.  
Icke är det er fördoldt,  
Hvad till slikt spektakel hörer:  
Hur de vändas här förbålt,  
Konstens prest . . . — nej, *kolportörer*,  
Hur i smyg de speja snålt  
Efter edra små favörer.

Stackars gossar! Föga fröjd  
Få de för sitt omak skörda  
Ovett, käck och lexors börda  
Drifva dem till vanvetts höjd,  
Och ej direktörn är nöjd  
Förrän några blifvit *snörda*.  
*De* få krypa uti kjol  
Att med tusen handgrepp fina  
*Knådas* på frisörens stol,  
Tills man tämjt det maskulina  
Kynnet, och det feminina  
Stiger som en liten sol,  
För att kanske snart tillbaka  
Dimpa, som en ungs�pannkaka!  
Huru så med bön och tår  
Regissören sjuk sig harmar,  
Hur sufflören nästan larmar,  
För att länka i rätt spår  
Minnets vilsne meteor,  
Himlen sig till slut förbarmar,  
Så att allting skapligt går.  
Och åskådarkretsen andas  
Åter, glad att det är slut,  
Ty en sällare minut  
För det spåkta kött vill randas.  
Tacksambhetens käril tömmes;  
Ej man spar på bifall alls.  
Första älskarinnans hals  
Högt af kännare berömmes.

Barytonen nåd har funnit,  
Och pajazzon rykte vunnit.

Ljuft är, att i konstens lund,  
Der dess äkta söner tala,  
Föra Aganippens svala  
Vatten till sin heta mund.  
Saligt är, att drömma tyst,  
Der ej tunga tala mäktar,  
Då musikens himlafläktar  
Själens trötta öga kysst.  
Hyllande vi hjessan sänka,  
När på konstens altarhärd  
Skådespelaren ses skänka  
Sin person som offergård,  
Att i en förklarad värld  
Snart som Fenix nyfödd blänka.  
Och när i en renad bild  
Lifvets äflan, brokigt vild,  
Trollas fram att oss behaga,  
När förbi vårt öga jaga  
Alla drömmar, själen drömt,  
Allt hvad skakande, hvad ömt,  
Gladt och väldigt lifvet eger,  
När från seger och till seger  
Konsten ilar på sin char,  
Liffull, djerf, fantastisk, klar —  
Då all tyngd vi från oss välta  
Och i njutning stumt försmälta....

Dock om konstens helga id  
Fåvitskt är att orda mera,  
Ty hvad vi i qväll prestera,  
Kännes ej Thalia vid!  
Blott på skämt vi oss drapera  
Med en söndertrampad fik  
Af Melpomenes tunik.  
Ej i poesiens källa  
Ha' vi lust att vaska gull.  
Men helt enkelt vi tillställa  
Upptåg för upptågens skull!

Ha'n I icke alle känt  
Stundom, huru hågen brännt  
När ett *plus* af glada safter,  
Öfverskott af ungdoms mod  
Tumlat om uti ert blod?  
Det är gamla hednakrafter,  
Gammal grekisk dårskaps eld,  
Som, när olja blifvit hällt  
Uppå kolen, börjat flamma!  
Yster lifslust i det samma  
Yra känslors hela slägt  
Ur sin dvala blifvit väckt,  
Men förståndet, seders amma,  
Flyktat uppå dörr'n förskräckt!  
Ha'n I märkt, hur då man fångas  
Af en lust, att skick och sed  
Kätterskt vända upp och ned,

Att med bruk och hänsyn stängas,  
Att i korybantisk yra,  
Smyckad skönt med drägt och krans,  
Sina fria lemmar styra  
Till hellenisk vapendans,  
Storma fram kring fält och gator  
Som en glädjens triumfator!

Ack, men i vår karga Zon  
Är det ondt om lagerlunder;  
Och från slika hednafunder,  
Som ej höra till god ton,  
Afstår man på goda grunder.  
Ty hvem trotsar fritt malicen?  
Och så ha' vi ju polisen!

Nej då är det mer beqvämt  
Att på bänken säfligt sitta,  
Städad, gäslande förnämt.  
Och med halfva ögat titta,  
Medan *andra* fäkta grymt  
För att se en bifallsskymt  
På vårt bistra änne spritta.  
*Desse* äro offer ju.  
*De* få skämta, sjunga, hoppa,  
Glädjen skedvis i oss proppa  
Jemt på slaget klockan sju.

Dock, på allvar, hvem förkättrar  
Dessa anspråkslösa skämt?  
Om man resonerar jemt,  
Ej man världens gång förbättrar,  
Lägger endast band och fjättrar  
På ett lynne, glädtigt stämdt.  
Här är icke tid till gnat,  
När som nöjets bjellra ljuder,  
Och en vänlig hand oss bjuder  
Rätt försvarlig själamat.

Här finns "multum" att betrakta.  
Här finn's upptåg, galna spratt,  
Friska hjertan, friska skratt,  
Ting som ej man får förakta.  
Och till sist, hvad allra bäst är,  
Vi er lockat hit, I gäster.  
Listig krok vi lade ut;  
Ni försummade ej nappet.  
Upp I drogens utan prut;  
Och vi vore värda stut,  
Om vi släppte er i rappet.  
Kännen er då som hos er,  
Kasten här för qvällen ankar!  
Trumpen blir den ensam vankar —  
Det är godt att byte sker,  
Byte utaf ljusa tankar,  
Byte utaf fröjd och sång,  
Vänskapstäflan natten lång.

Här skall mången fördom lemnas,  
Månget missförstånd utjemnas.  
Här vi sku' i sällt förbund  
Hylla Bacchi blida spira,  
Tills Oneiros slår sitt skira  
Flor kring våra pannors rund . . .

Dock, att I ej *re'n* mån somna,  
Punkt vi sätta för vår svada,  
Se'n vi ropat er vårt glada:  
Varen hjertligen välkomna!

---



*N:o 10.*

UPSALA,  
Tryckt hos P. Hanselli 1876.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8  
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres

# TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

